

1 Eklanda 1 sk, Gesätters²
su, Vedtr hd, Ålvst. l.
IN: h^äk^än^äb^är^ä best. f.
plur.

Eklanda jv 1877, ek, G 51,
lv, lv 1910, ek 1889,
su-prö. 1864

Där växer ek, eluru sparsamt.
Nära Örehilsälven. fots.
E. Rosell 1962